

Derimod skal Størstedelen af det Beløb, som nu findes i Omløb her i Riget, erstattes med ny Skillemynt, navnlig med 2- og 1-Kroner, og Udmyntningen af et Beløb af 5—6 Millioner Rigsdaler til 2- og 1-Kroner, maa, da disse Mynter skulle justeres stykkevis, nødvendigvis medtage flere Aar, selv om det nye Myntværksted opfylder alle Forventninger og udrustes paa det Bedste med Maskiner og Arbeidskraft.

Det for Danmark Giendommelige ved Skillemynten er, at de nuværende Skillemynter ere høist ubekvemme ved Benyttelse som Kronemynt; vort 16-Skillingstykke vil have en Værdi af 33 $\frac{1}{2}$ Dre og gaa for 33 Dre, vort 4-Skillingstykke vil have en Værdi af 8 $\frac{1}{2}$ Dre og gaa for 8 Dre. Men hverken 33-Drestykker eller 8-Drestykker kunne i længere Tid benyttes, hvor en Regningsenhed er indført, som er delt i 100 Dre. I Norge har man 12-Skillingstykker, som nøiagtig svare til 40 Dre, og 3-Skillingstykker, som nøiagtig svare til 10 Dre; i Sverig har man mindre Sølvmynt til Værdi baade af 50, 25 og 10 Dre. I begge disse Riger kan man altsaa gaa lempeligere frem med Udmyntningen af den mindre Sølvskillemynt end hos os, hvor Størstedelen af de nu cirkulerende 16- og 4-Skillinger snarest mulig bør erstattes ved ny Skillemynt, der lyder paa Dre, og et ikke ubetydeligt Forraad bør være tilstede, inden den nye Regningsenhed indføres. Som Følge heraf vil vort Myntværksted i de første 1 $\frac{1}{2}$ Aar af sin Virksomhed indtil Udgangen af 1874 være sysselsat med Udmyntning dels af Guldmynt, dels af den mindre Skillemynt, og vil neppe før henimod det nævnte Tidspunkt kunne begynde paa Udmyntningen af den større Skillemynt (1- og 2-Kroner), som skal træde i Stedet for de Dobbeltbalere, Rigsdalere og Halsrigsdalere, der nu ere i Omløb her i Riget, og selv da vil denne Udmyntning ikke kunne forsettes uafbrudt, efter som Udmyntningen af den mindre Sølvskillemynt af og til maa gjenoptages.

Til at undgaa eller udsætte Udmyntningen af den mindre Sølvskillemynt have vi ikke fundet noget Middel; derimod skjønne vi ikke rettere, end at der gives et Middel til at drage de større Sølvmynter ud af Omløbet uden øieblikkelig at erstatte dem med Kronemynt, og dette Middel skulle vi anbefale til Overveelse. Det bestaar i, at Nationalbanken formaas til midlertidig at udstede Sedler, lydende paa 1- og 2-Kroner, som atter skulle være indbragte inden Udløbet af 1878. Ved Hjælp af saadanne Sedler vilde man uden Tvivl i forholdsvis kort Tid kunne drage Størstedelen af den nu cirkulerende indenrigske Søvemynt ud af Omløbet; Resten vilde man kunne indfalde ved Hjælp af den imidlertid udmyntede Kronemynt, og den dobbelte Myntfod vilde da kunne aflaffes paa et langt tidligere Tidrum, end det ellers vilde være muligt. Naar Mynt-

værkstedet da sluttig fortsatte Udmyntningen af Kronemynt, vilde den til de midlertidige Sedlers Inddragning fornødne Beholdning heraf rigelig kunne være tilstede inden Udgangen af 1878.

Sværffættelsen af denne Foranstaltning vil imidlertid ikke udfæve nogen Forandring i det foreliggende Forslag. Det er ogsaa muligt, at der, naar den fulde Virkning skal opnaas, maa træffes flere Bestemmelser, muligvis endog enkelte, hvortil Lovgivningsmagtens Samtykke vil være nødvendig, men som nu ikke kunne overskues. Udvalget skal derfor indskrænke sig til at anbefale denne Sag til Rigsdagens og Regjeringens Opmærksomhed og opfordre Finanzministeren til i Rigsdagens næste Samling at meddele, hvilke Forholdsregler han maatte have truffet eller agtede at træffe for saavidt mulig at afværge den Tid, i hvilken den dobbelte Myntfod vil blive at vedligeholde.

For saavidt der i den senere Tid her i Landet er yttret den Anskuelse, at det kunde være rigtig at inddrage 5-Rigsdaler- (eller 10-Krone-) Sedlerne, da vil det af Ovenstaaende let skjønnes, at der i alt Fald ikke vil kunne være Tale om en saadan Foranstaltning i den første Tid; men Udvalget skal tilføie, at man ogsaa, efter at det nye Myntsystem er fuldstændig gennemført, vilde anse det for utilraadeligt at udføre denne Foranstaltning eller blot formindste den Mængde af mindre Banksedler, som nu er i Omløb.

Udvalget anbefaler derhos til gjentagen Overveelse, om ikke vore Banksedlers Format kunde være mindre; der næres, saavidt vi have kunnet erfare, et meget almindeligt Misfe herom i Befolkningen.

Hvad Broncemynten angaar, da vil der neppe være nogen Trang til Udmyntningen af den, før end en tilstrækkelig Forsyning med Sølvskillemynt er bragt tilveie. Thi vore nuværende 1-Skilling og $\frac{1}{2}$ -Skilling kunne meget godt gaa for henholdsvis 2 og 1 Dre i nogle Aar. Udvalget skal kun henlede Opmærksomheden paa, at, naar Størstedelen ved den mindre Regningsenhed skal komme Befolkningen til Gode, vil det være nødvendigt, at der udmyntes et forholdsvis betydeligt Beløb af 1-Drestykker. De nuværende Halskillinginger have ikke den Udbredelse i Landet, som det i den fattige Befolknings Interesse er ønskeligt at give dem.

I Genhold til, hvad ovenfor er udviklet, foreslaa vi, at Folkethinget vedtager det samme forelagte Forslag til Myntlov med følgende Tilbringinger:

Til § 9.

1) I Linie 1—3 udgaa Ordene: „ligesom ogsaa . . . prægede Mynter“.

Til § 10.

2) I Linie 10 udgaa Ordene „de svenske og